

La Veu de Benicarló

Setmanari d'Informació General i Cultural • Divendres, 29 d'agost de 2003 • Núm. 398 • Any IX • 0.75 Euros

**Surrach
als jutjats**

Gurcom
contra
l'Ajuntament

L'Ajuntament de Benicarló estudia canvis per a les Festes Majors de 2003

La família Feliu cedeix els drets de les composicions

PERE BAUSÀ PARLA DE LA GOTA FREDA A LA SECCIÓ MEDIAMBIENTAL

Gurcom reclama 2 milions d'Euros

TEXT: redacció

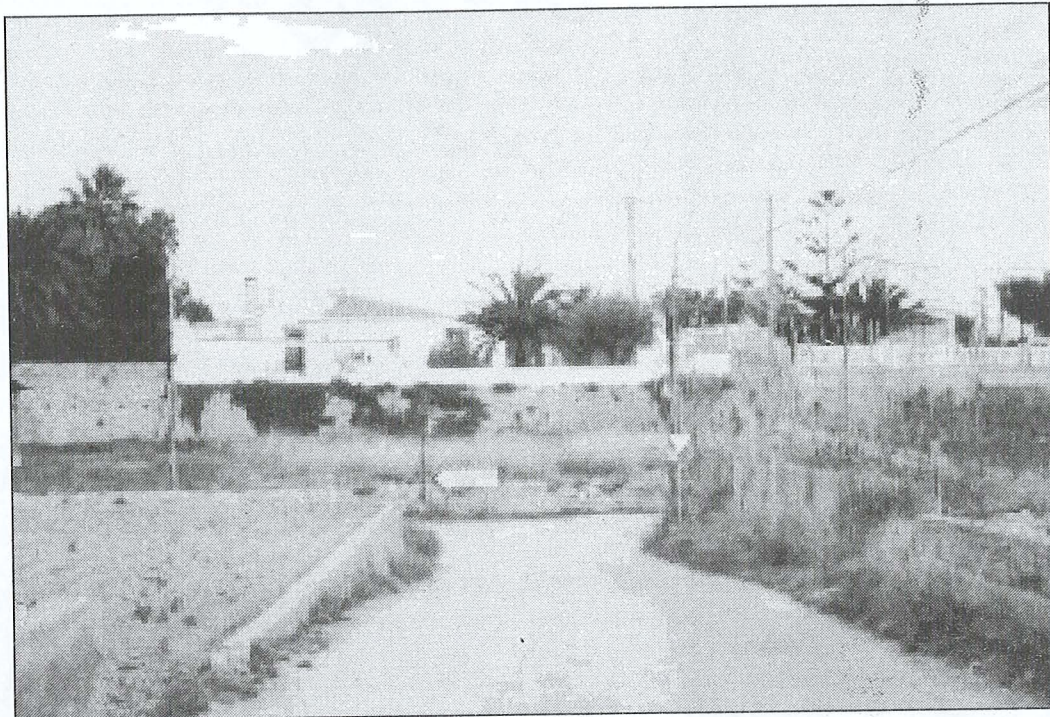
FOTOS: Il·luisa garcia

L'empresa de projectes tècnics i urbanisme Gurcom de Benicarló demana a l'Ajuntament el pagament de 2 milions d'Euros com a indemnització per la retirada del pla urbanístic presentat per l'entitat per a la urbanització de la zona del litoral nord de la ciutat.

Segons l'empresa, l'ajuntament hauria encomanat a la firma aquest projecte i s'hauria compromés al pagament d'aquesta planificació, en previsió de l'entrada en vigor de la nova Llei d'Ordenació del Territori, que a priori, anava a incrementar fins als 500 metres la línia de protecció de la costa. Segons publicava Levante de Castelló, aquesta setmana, fonts de l'empresa, asseguren que la iniciativa de fer un programa d'actuació integrada provenia d'un dels propietaris que més tard es va posicionar en contra.

Les reaccions a la demanda de Gurcom no han trigat en arribar. "Algú està tractant de confondre les coses", afirmava l'alcalde de Benicarló Jaime Mundo. Segons Mundo, "l'ajuntament ha actuat d'acord amb la llei" i, per tant, "s'actuarà de forma pertinent". D'altra banda, davant les referències clares a un compromís de la seva persona, Mundo comentava que "el primer que ha de fer aquesta persona és dir qui és, perquè ara l'empresa s'ha dividit en dues parts".

D'altra banda, des de l'associació de propietaris,

s'ha criticat l'actitud dels responsables de Gurcom i asseguren que els advocats de l'entitat ja els havien parlat de la possibilitat que la firma acudís als jutjats "a pesar de no tenir

cap argument a favor" i comenten que davant d'aquests projectes "l'urbanitzador corre el risc de guanyar molt diners o no guanyar-los, de vegades surt bé i unes altres no, per tant no

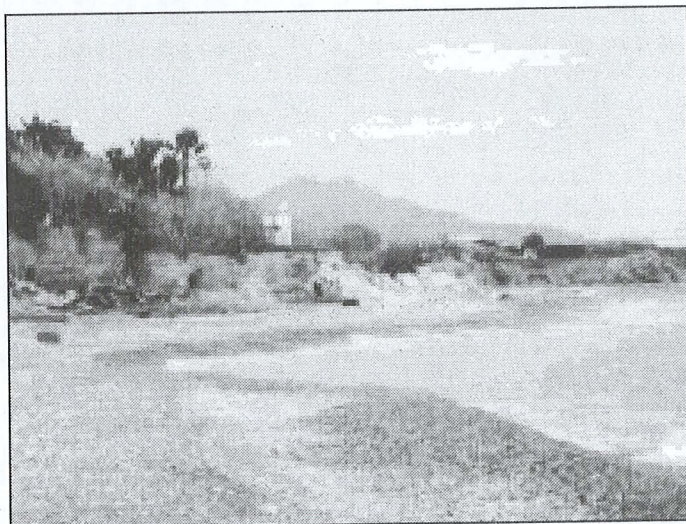
tenen cap dret a reclamar ara".

Desenvolupament de la zona nord

La notícia coincideix amb la pròxima celebració d'una reunió entre propietaris i consistori amb la finalitat de crear la comissió mixta que s'encarregarà del futur de la zona del litoral nord de Benicarló.

Una reunió que està previst celebrar abans del 15 de setembre i a la que li seguiran altres trobades de tipus periòdic. Actualment ja se sap que l'elecció de l'empresa que actue en la modificació del pla general d'ordenació urbana serà via concurs i no subhasta, és a dir, prevaldrà la vàlua de l'avantprojecte en detriment del preu, un aspecte que ressaltaven "beneficiarà els interessos dels propietaris".

D'altra banda, serà a través d'aquestes reunions quan es mostrarà als asso-

"L'ajuntament nega que s'encarregués cap projecte a l'empresa urbanitzadora"

a l'Ajuntament pel pol·lèmic PAI

ciació el plec de condicions al que se cenyiran les empreses que participen en la modificació del pla general d'ordenació urbana de la ciutat, ja que des de l'entitat veïnal s'exigeix que es tracte d'empreses amb àmplia experiència en el desenvolupament urbà combinat amb la recuperació de les costes.

Precisament, en aques-

tes reunions es podria estudiar una alternativa diferent per a aconseguir la regeneració de la costa a través de la recuperació d'una via pecuària que passava al costat del mar i que ha desaparegut amb el temps, "potser amb la recuperació d'aquesta via pecuària es contribuís a la protecció de les costes" apuntaven els propietaris.

Regeneració de la costa

Així mateix, fonts de l'associació de propietaris de les partides Riu, Surrac i Aiguaoliva, comentaven que l'alcalde de Benicarló, Jaime Mundó es va reunir la setmana passada amb el director general de ports i costes, Juan Ferrer, per a conèixer la situació actual del conveni signat entre

l'associació i diverses administracions per a aconseguir la recuperació de la costa.

En aquest sentit, s'assegurava que actualment s'està a expenses de la finalització de diversos estudis com són el de dinàmica del litoral i el de jaciments de sorra per a poder actuar.

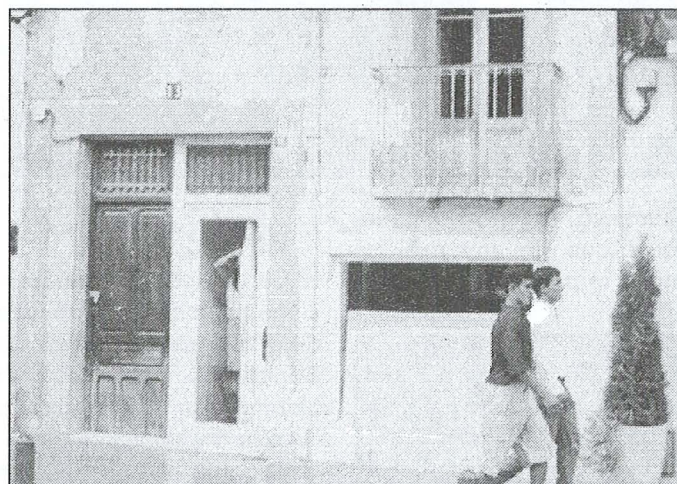
Els veïns diuen que continua havent gats tancats i que "ningú fa res"

TEXT: noemíoms

"Després de diverses setmanes continuen havent gats" en la casa situada en el carrer Ferreres Bretó, aquesta és la denúncia que fan els veïns que a principis d'agost van denunciar davant l'ajuntament i el Seprona l'existència de diversos gats tancats en un habitatge propietat d'una dona que pateix la síndrome de Diògenes. A pesar de l'actuació dels bombers i la neteja de la casa fins aleshores repleta d'enderrocs i escombraries, únicament es va aconseguir alliberar a un dels animals que, actualment, ja ha trobat una família d'adopció. Davant aquesta situació, els ciutadans que en el seu moment es van mobilitzar exigeixen una nova actuació dels efectius del consistori amb la finalitat d'erradi-

car el problema per complet ja que en aquests moments, **"encara es**

nombroses reunions mantingudes, des de l'ajuntament es manté una actitud

poden veure gats tancats en la casa, als quals no se'ls dona res de menjar ni d'aigua" explica Pilar Muñoz, **"de continuar amb aquesta situació perilla la vida dels felins"** adverteix.

Muñoz assegura que malgrat les denúncies i les

completament passiva que no respecta en absolut el marc legal actual, en aquest sentit, al·ludeix a l'article 21 de la llei de protecció dels animals en la qual es planteja obertament l'obligació de les administracions d'intervenir

en el cas que un animal estiga sent maltractat o es trobe en circumstàncies que puguin fer perillar la seva vida, no obstant, en el cas del consistori benicarló, l'equip de govern **"s'escuda en la conveniència d'obtenir un ordre judicial; mentre el jutge no d'ordre que en aquesta casa es pot entrar ells no fan res, diuen"**.

Davant aquesta situació Muñoz anuncia que estan estudiant la possibilitat de presentar una nova denúncia, en aquest cas, davant la conselleria d'agricultura, per a denunciar la inexistència d'un servei de recollida d'animals per part de l'Ajuntament de Benicarló. un servei aquest que l'ajuntament es veu obligat per llei a donar.

Benicarló tanca les festes estudiant canvis per al pròxim any

TEXT: noemíoms

Benicarló va acomiadar diumenge les festes majors en honor al patró de la ciutat, Sant Bartomeu amb un castell de focs artificials, un any més a càrrec de Piroterània Tomás.

El dia començava amb la tradicional celebració de la missa en honor al patró que es va completar amb l'emblemàtica soltada de colomes a càrrec del Club colomòbil Missatger de la ciutat. Seguidament, els gegants i cabuts de Benicarló van encapçalar la processó dels sants patrons San Bartomeu i Sants Màrtirs Abdón i Senén que va recórrer els carrers més centrals de la població, i en la qual van participar la Reina de les festes, Dulcinea i cort d'honor, així com autoritats acompanyats de la Colla de Dolçainers, la Banda de música Ciutat de Benicarló i l'Escola de Ballis Renaixença.

Però més enllà de la tradició dels actes religiosos, la pólvora va tenir diumenge un component molt important com ja és habi-

tual en les festes benicarloneses, en aquest sentit, una intensa mascletà va fer les delícies dels amants de la pirotècnia.

Els actes més participatius van arribar, no obstant, a la tarda amb la desfilada de carrosses i batalla de confeti que va contar amb l'acompanyament de les diferents colles participants en la dècim setena edició de la Trobada de dolçainers i tabaleters.

Així mateix, també va batre records de participació de públic la macrode-

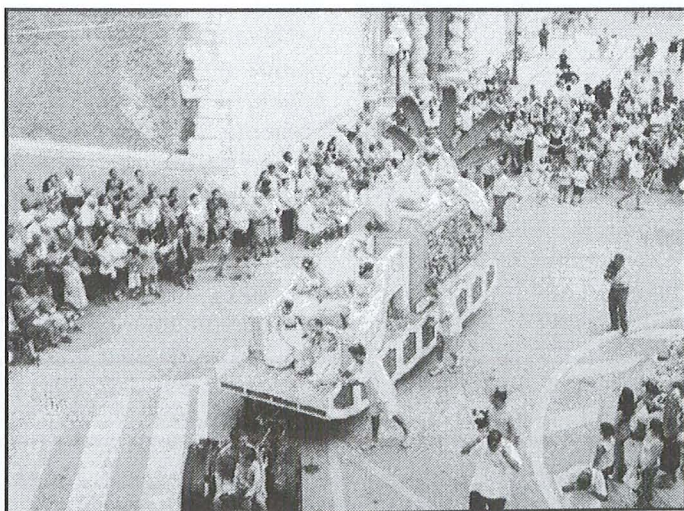
gustació de coc de tomàquet que un any més va oferir la penya els Salats.

Balanç

Concloues les celebracions en honor al patró, des de la regidoria de festes de Benicarló, s'ha fet un balanç més que positiu de l'evolució d'aquestes.

Segons el responsable de les festes de la ciutat, José Joaquín Bautista, aquestes han estat molt participatives, un factor al que ha contribuït sens dubte la gratuïtat de la major part dels actes organitzats per la comissió de festes municipal com és el cas dels concerts. Com a

bona mostra d'aquesta participació Bautista ressaltava les més de quatre mil persones que es van donar cita en els últims dels concerts, el de MClan celebrat la nit del dissabte o la nit de la revista amb els Germans Calatrava. De la mateixa manera, l'edil delegat de festes destacava la gran afluència de participants que s'havia enregistrat en actes com el sopar de Pa i Porta en la plaça de la constitució amb més de 4.000 assistents o la volta al terme municipal on van ser 240 els inscrits per 120 de l'any passat. Malgrat el bon balanç del transcurs de les festes amb la gratuïtat d'alguns actes, José Joaquín Bautista avançava que des de la comissió de festes es podria estudiar la desaturació del programa, ja que en ocasions el gaudir de tantes activitats provoca problemes quant a la coordinació d'efectius.

LA COLLA DELS TAFANERS

1.- Enguany, per primera vegada, la Banda de Música ha canviat la composició que s'interpretava quan s'anava a recollir els nous músics. El pasdoble "València" del mestre Padilla ha estat substituït pel nostre "Benicarló", del mestre Arnau. Que sàpiguen els tafaners no s'ha produït cap trasbals per tal canvi. Aprofitant l'avinentesa potser també estaria bé que el "Nuestra región" que sona any sí any també en la cloenda de la serenata de sant Bartomeu deixara el seu lloc a la nostra melodia benicarlanda. Per cert, els tafaners han pogut veure com els regidors del BLOC es posaven ben drets i en actitud de sentit respecte a l'hora d'escoltar l'himne regional valencià. Ens consta que altres regidors

del mateix partit d'anteriors legislatures això no ho feien.

2.- Cada vegada que cauen quatre gotes amb una mica de força les tapes de les clavegueres del Passeig Marítim salten i comencen a vessar de tot. Durant les passades festes, l'explana-da del Morrongo es va veure coberta d'una nauseabunda i llefiscosa capa d'"arrop i tallaaetes" que va haver de ser netejada amb presses i corrillos. Quina mala imatge del nostre poble. La pudor que feia la platja la nit de les havaneres estem en condicions d'afirmar els tafaners que no era causada pel rom del "cremaet".

3.- Alguns tafaners van anar a fer la volta al terme a

peu i van poder comprovar que l'esdeveniment haurà de millorar per a properes edicions. Hi havia qui es pensava que estava participant en els europeus d'atletisme i fins i tot hi havia qui es menjava les tallades de meló dels llocs d'avituallament sense ni aturar-se. Els qui van arribar els darrers van ser rebuts per una trista i silenciosa soledat, ningú va ser per esperar-los ni per guardar-los un rosegó d'alguna cosa.

4.- Els focs d'enguany diuen els entesos, els tafaners no ho som, que no han estat tan bé com els d'altres vegades. Es veu que el ritme i la cadència no van ser els adequats; entre petard i petard hi ha qui diu que tenia temps de pegar una cabotadeta. També

comenten els entesos que aquests intervals es van produir per allargar l'esdeveniment fins la mitja hora reglamentària. En un poble tan coeter com el nostre no se'n passa ni una per alt.

5.- Els tafaners es van trobar l'altre dia un seguidor de la coral que encara estava impressionat per la magnífica actuació de les passades festes d'agost. Ens va dir que posàrem ací que tot havia estat molt bé, però que els presentadors es van equivocar de poble i es pensaven que estaven a Salamanca. Queda satisfet així el desig del nostre amic, encara que no acabem de comprendre-ho això de Salamanca.

La Veu, informant de tot
el que passa, des de 1995

Els nostres ecologistes, no paren

TEXT: susanna **anglés**

Sortides pel nostre entorn per a recollir "semillas" autòctones.

Es va ultimar el cens d'aus a la zona del Turmell, Xert. Les dades van enviar-se a la Societat Espanyola d'Ornitologia-SEO BirdLife per tal de que aquests puguin investigar i fer públics els cens més genèrics.

Una conclusió es pot traure: que malgrat que El

Turmell va sofrir un incendi, relativament fa poc, més concretament dos anys, les aus segueixen sent fidels a retrobar-se amb aquestes terres de Xert any rera any aprofitant per a reproduir-se. Als ecologistes els preocupa que moltes zones no s'estiguin regenerant com estava previst i seria normal. Demanen, per finalitzar, els ecologistes més compromís i serietat per part de l'Administració. Una administració, la de la

Generalitat, que ha suprimit la Conselleria de Medi Ambient.

Es van presentar les al·legacions en contra del PHN al Ministeri de Medi Ambient de Madrid. Acusen al govern de fer polítiques basades en les obres faraòniques, les grans inversions i el negoci i de no resoldre els problemes que fiquen a la mort al nostre entorn i a la seua sostenibilitat. També acusen al govern de falta d'iniciativa en les polí-

tiques mediambientals alternatives que, els grups ecologistes, ja no es cansen de proclamar als quatre vents.

En el pròxim article vos farem cinc cèntims més sobre l'últim del PHN, les més properes estafes urbanístiques a les nostres terres, les agressions a la Serra d'Irta i l'Estat actual de la Marjal de la ciutat dins el mar, Peníscola. Ens veurem prompte.

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 397.

TEXT: el lector

Una setmana de descans i tornem a moure. Per començar vull fer esment d'un petit detall que van deixar caure els del futbol la setmana passada i que m'agradaria comentar. Cal reconèixer, senyora Garcia, que vostés sí que poden gallejar dels números que porten editats perquè són els que són, sense cap mena d'adulteració ni enganyifa. El gran mèrit que té la seua revista és haver publicat tres-cents noranta-set exemplars al llarg de vuit anys pràcticament sense descans i sense manipular la numeració setmanal.

Encara que per a molts ha pogut passar desapercebut, per a mi no. Durant aquesta parada de festes s'han complert els vuit anys de vida d'aquesta publicació. Podrà agradar més o menys, però malgrat tots els seus defectes i les mancances tècniques i materials, tots ens hauríem de felicitar pel fet que un setmanari escrit totalment i absoluta en la nostra llengua siga -si la memòria no em falla- el més llonge de la història de Benicarló i que, divendres rere divendres, el puguem seguir trobant als quioscs i gaudint -o patint- amb la seua lectura. Tot això publicant unes fotografies infames on difícilment es pot distingir un pare d'un fill. Això fa que no

es puguem publicar fotos de sopars multitudinaris, reportatges fotogràfics de casaments, batejos o comunions, reunions de companys d'armes o d'estudis ni allò de "si em convides al sopar treuré un parell de fotos al diari i seràs famós". Tampoc no han tingut el dubtós gust d'omplir pàgines amb el programa de festes en castellà, quan tots els programes de mà que s'han fet han menyspreat vergonyosament la nostra llengua. Senyora Garcia, m'estimo més la seua revista en blanc i negre, amb paper de baixa qualitat, sense gaire publicitat i en valencià, que allò que puguem tenir a les mans -que no llegir- els deixebles d'un

"Tots ens hauríem de felicitar pel fet que un setmanari escrit en la nostra llengua siga el més llonge de la història de Benicarló"

mahatma qualsevol.

Ara que ja s'han acabat les festes no sé què haurà passat amb el local eixe que denunciaven els veïns del Camí la Mar. Com que

són xicots assenyats, suposo que s'haurà imposat la comprensió i el diàleg i que tot acabarà bé. No sé perquè no han preguntat res als membres de la penya en qüestió per tal que diguen la seua.

A l'abocador se segueixen cremant les escombraries per generació espontània. Ningú no crema res. Ningú no en vol ser el responsable. Les malalties respiratòries són habituals entre nosaltres. Ara resulta que l'abocador és "al·legal", que no "il·legal" ni "deslegal".

Per un costat del terme ens amenaça un núvol tòxic procedent de les nostres deixalles, i per la part de la mar la merda que hem llançat pel vàter ens recorda que ella també té dret a prendre el bany en companyia nostra. Però malgrat tot, estic tranquil i content perquè el nostre i nostrat alcalde Mundo és el president de les escombraries i ben segur que ja s'ha posat a treballar per tal de solucionar-ho tot ben aviat.

He seguit al peu de la lletra el consell de Tolito. Però no deixaré de fer-ho encara que s'hagen acabat les festes i vaig més enllà. No només és recomanable al moment d'evacuar orina, sinó que també és un exercici saludable quan es va de ventre.

No diré res del Robespierre ni de qui el defensa. Només vull apuntar que la

llibertat d'expressió és un dels drets més saludables que tenim perquè ens fa veure les mateixes coses des de punts de vista diferents.

Tampoc no vull dir res d'això que "Torna la bandera blava" perquè em sembla que ja se n'ha tornat a anar. Tortell Poltrona, amb el seu vaixell del riure, segur que se'n va fer un fart en veure penjar i despenjar draps. O potser haurà plorat tenint en compte allò que diu Pere Bausà.

Sóc un seguidor incondicional del Festival de Música Antiga i Barroca de Peníscola. Tot allò que es puga dir al respecte sempre queda curt. Per això no entenc l'endèmica absència de gent del nostre poble als concerts. No ho entenc.

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA

Algunes agafades al vol. Primera: a la portada hi ha un "torna" que fa mal a la vista i a l'esperit. Segona: pàgina set. Pregunta: va utilitzar la policia una arma blanca per tal de detenir l'agressor? Una faca? Un ganivet de cuina? Afortunadament el text de la notícia m'ho ha aclarit.

Tercera: es podrien revisar els textos de Xiruca. No costaria res.

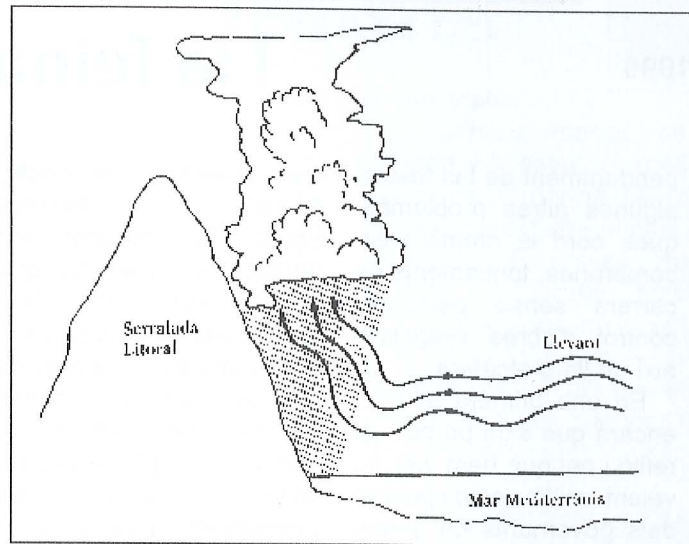
QUE VE LA GOTA FREDA!

TEXT: perebausa

Encara que no s'han batut molts rècords de temperatures, ningú dubta que, a l'Europa, estem patint un dels estius més calorosos que es recorden. Hem suportat una onada de calor de més d'un mes, amb temperatures molt altes. L'aigua superficial de la Mediterrània occidental ha assolit, en alguns llocs, els 30 °C, el valor màxim dels darrers 50 anys. El president del grup d'expert de l'ONU sobre el clima ha assenyalat: **"és impossible dir amb exactitud que l'onada de calor es degui al canvi climàtic, però duem uns anys alertant de que augmentaran els fenòmens climàtics extrems i aquest és un d'ells, com a foren les inundacions a Europa de l'any passat"**. Els valors tèrmics d'un estiu en concret com aquest no diuen res del clima -valors mitjans de les variables meteorològiques d'un període llarg-, cal tenir dades de més anys. Però, des de 1990 la Terra ha tingut 9 dels 10 anys més càlids des de que s'enregistren les temperatures fiablement (1861). Per aquest tòrrid estiu el consum d'aigua ha augmentat de forma significativa en moltes zones, s'ha disparat el consum elèctric -un 19% en la primera quinzena d'agost- per la utilització dels sistemes de refrigeració, i els incendis forestals han sigut importants, sobretot a Extremadura i Catalunya.

Quelcom imprevist ha sigut l'elevada mortalitat de gent gran causada per la calor i per la deixadesa dels sistemes de salut i de la societat en general.

Els experts han pronosticat que, a la tardor, tindrem precipitacions molt intenses asso-

ciades a "gotes fredes". Als 30 graus de latitud nord trobem el front polar, la zona de contacte entre l'aire fred polar i el càlid tropical; és d'on surten les borrasques que escombren la península d'oest a est. Sobretot a finals de l'estiu, el front polar presenta ondulacions que s'aprofundeixen cap el sud fins estrangular-se i deixar en latituds meridionals una bossa d'aire polar, una gota freda. Són masses d'aire amb uns 5°C menys que l'aire que les envolta, d'uns 200 a 500 quilòmetres de diàmetre i uns quatre dies de "vida", fins que s'igualen amb l'entorn. Inicialment es troben a una certa alçada sense manifestar inestabilitat en superfície, característica que fa difícil la seva predicció. Anualment ens visiten diverses gotes fredes que produiran pluges torrencials si coincideixen amb determinades condicions. Són causants d'un 30 per cent de les precipitacions a les nostres terres.

Les pluges es donen quan una massa d'aire humit s'eleva (convecció) i es refreda. Si la diferència entre les temperatures de l'aire superficial i del d'alçada és gran, hi ha convecció. Les gotes fredes augmenten aquesta diferència tèr-

mica. També hi ha convecció quan una massa d'aire es troba amb una serralada. La Mediterrània occidental està encerclada per grans serralades com els Alps, Sistema Ibèric, Atlas... Al final de l'estiu, l'alta temperatura de l'aigua marina afavoreix l'evaporació. Els vents de Llevant porten cap a la península aire molt humit que es obligat a elevar-se per les muntanyes properes a la costa. Si hi ha una mar molt calenta, com enguany, amb vents de llevant i gota freda, les pluges torrencials i les inundacions estan assegurades.

Dins de la Campanya de Prevenció d'Inundacions 2003, molts pobles estan netejant els barrancs i revisant el seu clavegueram. Certs embassaments estan amollant aigua preventivament.

A 1997, el departament d'Enginyeria Hidràulica de la Politècnica de València realitzà un estudi que ha servit de base del Pla d'Acció Territorial de Prevenció del Risc d'Inundació de la Comunitat Valenciana (Patricova), aprovat en gener de 2003 per les Corts. L'elaboració del Patricova estava ja obligada per la Llei 6/1989 d'Ordenació del Territo-

ri. Pretén delimitar el risc d'inundació, mitjançant mapes temàtics, i dissenyar mesures per a fer front a l'impacte. Les accions previstes són de tipus estructurals -canalitzacions, preses...-, de restauració hidrològic-forestal (repoblacions) i de normativa urbanística. El PSPV ha denunciat la no execució de cap infraestructura prevista al Patricova. A més a més, la cartografia de risc té una escala 1:50000 que no serveix als ajuntaments per al planejament urbanístic on l'escala emprada habitualment és 1:10000.

Segons el Patricova el terme de Benicarló té un grau mig de risc d'inundació però té una zona qualificada com a cas greu, la desembocadura de la rambla d'Alcalà o Barranquet. Des de la N-340, el llit de la rambla és insuficient per dur tota l'aigua que pot arribar-li. Hom recorda la inundació de l'antiga fàbrica de Palau a principis dels setanta, o que l'aigua arribà fins on ara és l'IES Ramon Cid. La constructura 2BT Promociones del Mediterráneo SL, està edificant 58 habitatges unifamiliars en una zona de risc 1 o 2 segons el Patricova, on abans hi era un càmping. Si tomen les pluges torrencials, s'inundaran el pont i camí de Sant Gregori, i el camí de la Ratlla del terme. Possiblement tornaran a sortir les clavegueres i s'omplirà d'aigües fecals la platja del Morrongo.

Sembla que els nostres polítics no han après allò que deia la cançó de Raimon: "Al meu país la pluja no sap ploure. O plou poc o plou massa... Qui portarà la pluja a l'escola?"

I la feina?

Després dels sous espectaculars que es van ficar el complex de govern pepebloc, ara el que caldrà veure és si la seua feina serà igualment proporcional a l'espectacular amplada de les seues butxaques.

Certament, encara no han passat els cent dies de cortesia, però això no lleva que el personal ja ha de plantejar-se quines són les seues tasques prioritàries i començar a ficar-les en marxa.

Les Festes Patronals podrien haver estat un bon marc de prova per a alguns dels problemes endèmics de la nostra ciutat, seguretat, pessima circulació rodada, joves amb moto sense casc i a escapament lliure, soroll nocturn, carrers bruts, i també, inde-

pendentment de les festes, algunes altres problemàtiques com la crema d'escombraries, tancaments de carrers sense permisos, control d'obres il·legals i així un llarg etcètera.

En una primera mirada, encara que siga un poc de reofil i pel que hem vist, no veiem molta predisposició dels governants del pepebloc per arromangar-se i embrutar-se fins on calga.

Així fent referència al que indicàvem abans, ningú ha sabut molt més de l'anomenat estudi del RACC que hauria de solucionar (açò em sona d'alguna cosa) els embussos del trànsit que fan que Benicarló siga una bogeria circulatòria a qualsevol hora; o el control de les obres il·legals i sense permisos

que proliferen pel nostre terme? O les diverses vares de mesurar les infraccions comercials, que donen situacions còmiques, veient inauguracions, amb autoritats incloses, de centres comercials sense els permisos adients; o com es defuig la responsabilitat en tractar-se dels abocaments il·legals a la nostra xarxa de clavegueres; o com no es fa complir la Llei de Seguretat Vial i es mira cap a un altre costat mentre els motoristes de la nostra ciutat circulen a escapament lliure i amb l'únic casc que coneixen, la seua closca, sense que ningú siga capaç de ficar-li fre a la situació; o com es cremen els nostres abocadors il·legals mentre la ciutadania s'ofega sense

remissió i l'únic que es fa és demanar als altres que facen la feina que a alguns els correspon ... i així podríem continuar amb un llarg etcètera.

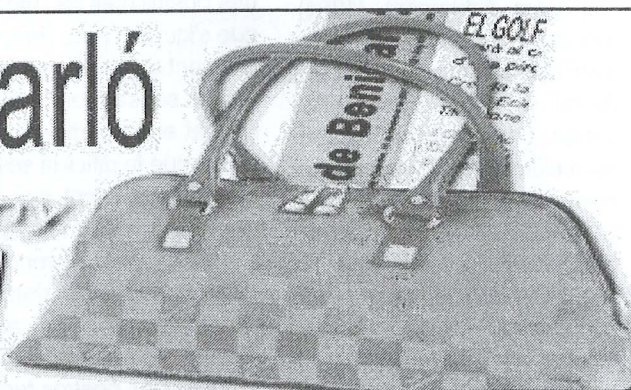
Ja sabem que aquestes situacions s'han fet en alguns casos endèmiques, però tenen solució! I la solució l'ha d'aportar qui governa, que per això té els mitjans, tant humans com monetaris.

Com sempre, diuen que tot s'està estudiant. Mal fario. No m'agradaria creure en aquella màxima, i que s'ha fet comuna, que diu que la capacitat de raciocini dels nostres governants és inversament proporcional a l'amplada de la seua butxa-

La Veu de Benicarló

un regal per a tot l'any

subscriu-te !!

Directora/ CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
 FRANCESC DEL CASTILLO, TONYO
 FIBLA, JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
 ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
 Associació Cultural la Feram de Benicarló
 C/ Sant Francesc, 95
 Casal Municipal
 12.580 Benicarló Tel. 964.46.16.18
 FAX: 964.47.56.98
laveudebenicarlo@eresMas.com

Col·laborador
 JOSEP BARRA
 VICENT BORDA
 NOEMÍ OMBRES
 RAMON PARÍS,
 TAUS i GRACIA
Fotografia
 i JOAN

Raons

Els afers urbanístics tornen amb virulència al nostre poble. Encara no s'ha acabat l'estiu i tornem a tindre un altre escàndol de primera magnitud. Gurcom assegura que hi ha un compromís incomplet per part de l'ajuntament per haverlos sol·licitat la planificació de la urbanització de la costa nord del terme. En uns temps en què tot allò que s'afirma ha d'ésser pro-

fusament demostrat, els representants de l'empresa es llencen en una gegantina demanda sense que, de moment, ningú haja vist cap document que justifique la seua posició. Ho deien els llatins, "verba volant, scripta, manent" o el que és el mateix, les paraules se les emporta el vent. Molt segurs han d'estar els senyors de Gurcom per llençar-se a una aventura

tan arriscada.

La primera reacció de l'alcalde ha estat, si més no, poc clara. Afirma que hi ha algú que pretén embolicar la troca. En un cas com el que ens ocupa, amb tants d'interessos, no es pot anar amb vaguetats d'aquest tipus. Qui pretén embolicar, senyor Mundo? Diga-ho clarament si se sap amb la raó. En una situació en què l'ajuntament es juga

tants diners la reacció ha de ser més contundent.

Tant de bo els grups de l'oposició -Bloc i PSOE- s'impliquen amb fermesa per posar una mica de trellat en tot aquest embolic.

Mentrestant, els veïns contemplen atònits el nou capítol d'aquest serial en què tothom té dret a decidir sobre el futur de les seues propietats.

Nota AAVV Palmar

TEXT: associació veïns

El passat 31 de juliol va tindre lloc a l'Ajuntament de Benicarló, una reunió del regidor de Medi Ambient i Participació Ciutadana, Juan Lores, amb els representants de les Associacions de Veïns Sanadorlí, Palmar, Cervellona i la de Surrach. A aquesta reunió va assistir també José L.

Guzmán el qual ve ser l'encarregat de fer les presentacions i d'introducció dels objectius que el Bloc s'ha proposat emprendre en aquesta legislatura en el tema de participació ciutadana.

Amb aquesta reunió es pretenia complir, per part del Bloc, la promesa electoral de posar en marxa la participació ciutadana, i per part de les associacions el

aconseguir participar en l'elaboració del projecte, sobre tot en el tema d'urbanisme.

Durant la reunió el representant de l'Associació de Sanadorlí, Palmar, Cervellona, Lluís Coll i en representació de totes les associacions de veïns del poble, va presentar al regidor, una proposta preparada per ser aplicada a Benicarló.

Aquest projecte s'ha fet,

prenent com a base o model alguns, que hi ha en funcionament i que ha donat bons resultats en la solució de problemes i inquietuds dels ciutadans, com a la ciutat d'Alacant.

El regidor J. Lores va respondre que ja tenia enllestit el projecte, però que se'l llegiria per veure si hi havia punts que podrien ser inclosos en el projecte final.

CARXOFA: Ben torrada per a tots aquells joves que han sabut xalar-se'n en aquestes festes sense prendre mal ni fer-ne prendre. Sortosament enguany no s'ha sentit parlar de cap incident greu al recinte de les penyes. A més, s'han respectat els horaris, cosa que ha agraït el veïnat. Esperem que aquesta actitud és convertís en norma, igualment, per a propers esdeveniments, i no siga un núvol d'estiu. Això si seria civisme.

PANISSOLA: A nosaltres, per haver-li donat la panissola anterior al regidor d'Obres i Serveis, senyor Flos. Igual se la mereix per altres coses, però no pel que li la vam donar. L'havíem acusat de ser el responsable del penós estat de les palmeres del carril-bici de l'avinguda del Papa Luna i hem sabut que l'encarregat del manteniment d'aquestes plantes és un altre regidor. Concretament el que té al seu càrrec les relacions amb les empreses concessionàries de l'ajuntament. Rectificar és un exercici sa.

SUSANNA ANGLÉS,
BERÀ, PERE BAUSÀ,
RÀS, XAVIER BURRIEL,
S, CARLES LLUCH,
OLGA LLUCH, JOSEP V.
EGORIO SEGARRA
s/ LLUÏSA GARCIA
CARLES ADELL

Administració, suscripcions i publicitat/

964.82.84.68

Disseny/ © COPISTERIA GRÈVOL

Dipòsit legal/ CS- 242-95

Imprimeix/ GRÈVOL.

PASSATGE SANT BLAI N. 2

LA VEU respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. LA VEU es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

La Via de la Plata

Etapa 31

Ourense - Tamallancos - Pereiras - Bouzas - Sobreira - Ponte Sobreira - Faramontanos - Viduedo - Casasnovas - Cea

TEXT: tonyofibla

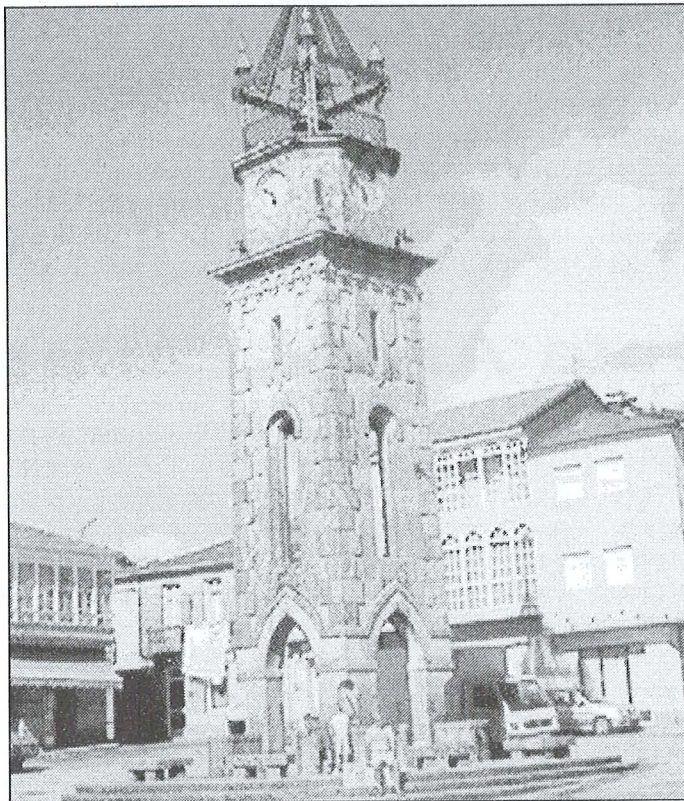
Intentem no fer soroll per a no despertar als que encara dormen. Ells passaran el dia fent turisme per la ciutat fins l'hora del tren. Ens acomiadem i seguim el nostre camí. Ens tornem a quedar sols.

La sortida d'Ourense és molt fàcil ja que està molt ben senyalitzada. Hi ha dues opcions per Amoerio i per Tamallancos. Nosaltres triem aquesta segona. Sortim pel pont romà i després seguim el camí indicat a la dreta, anem una bona estona per una avinguda i en aplegar a la gasolinera tornem a girar a la dreta. Agarrem el camí real i anem passant poblets per un camí entre roures i castanys.

El camí cada vegada és més costerut. Primer està asfaltat, després empedrat amb grans lloses i al final quan estem dalt és de terra. Passem per petites aldees com Carballo, Cudeiro i Sargedigos. És un camí preciós. Des d'ací dalt podem veure una bonica vista d'Ourense quan està sortint el sol. L'arquitectura rural, tota de granit, és digna de veure i, cosa curiosa, no hi ha vaques. Ni sentim l'olor i ni veiem cap xumel·la.

Enguany Vicent porta la dèria dels petos de ànimes, no en passem un que no fotografiem.

Ara anem per camins i

senders i el paisatge és tan bonic com abans.

Quan apleguem a Cea ens dirigim a l'alberg, està obert i el dormitori ple de sacs i motxilles. Hem agarrat als dels burros!

Cal mencionar com és de bonic l'alberg de Cea. A partir d'una casa vella, típica d'aquesta part de Galícia, amb un gust exquisit, han fet l'alberg. Quina cosa més bonica.

Anem al bar a fer alguna cosa i a preguntar per l'hospitaler. Li truquem per telèfon i a anem a agarrar lloc. Està ocupat pels de la romeria però encara veiem que hi ha dos llits sense res damunt.

Dinem a casa Olegario, un restaurant que més bé pareix una casa particular.

"Passem per la plaça i allí ens veiem als de la romeria i al sant, un ninot de falla més gran que jo. Mira que és lleig!"

Quines pataques bullides més bones! I la carn...!

Per la tarde, Umberto, l'hospitaler ens explica com es va restaurar la casa per

a fer l'alberg. L'arquitecte va ser un xic del poble. Només hi ha un defecte, ens diu Umberto, al balcó, en compte de granit han posat formigó.

Visitem l'interessant poble amb la seua torre del rellotge quadrada amb una font a cada cantó i els bonics hórreos. De tornada a l'alberg passem per la plaça i allí ens veiem als de la romeria i al sant, un ninot de falla més gran que jo. Mira que és lleig!

Quan anem a sopar a l'alberg uns quant de la romeria estan bramant. Fan veure que canten sevillanes però no, són crits estridents. Pensem: ja veurem esta nit...

Venen uns ciclistes que es queden sense llit per culpa dels de la romeria.

Per la nit, prop de dotze, venen a dormir i munten una escandera terrible: ***Que si me han quitado la cama. Que si no la has marcado. Que no puedo dormir a riba. Que si mi marido no duerme aquí yo tampoco.***

Una colla de malcriats! Així de clar.

Baixen un matalàs a terra. Riuen molestant a la gent que intenta dormir. Fan l'imbècil. I digues alguna cosa... Clar, com no estan cansats... Com no caminen... Van en carro... i ... en autobús. I todos somos pelegrinos.

Informàtica a l'escola: Software Lliure per universalitzar l'educació (5)

TEXT: josep v. taus

Si parlem de construir la Societat de la Informació, la universalització de l'educació en les noves tecnologies de la informació ha de ser un objectiu irrenunciable. L'ús del software lliure en l'ensenyament –com vam veure en l'article anterior–, permet oferir una formació tècnica de qualitat alhora que facilita el desenvolupament de l'alumne com ésser humà.

Vegem quin paper pot jugar en la construcció d'un sistema educatiu en noves tecnologies que no deixi fora a ningú. Un cop superades les reticències dels poders públics a que el Coneixement es difonga lliurement, el major obstacle en el camí de la universalització de l'educació serà la despesa econòmica que representa per a l'administració. Despesa generada en bona part per la necessitat de dotar les escoles, a més de personal docent qualificat, d'una infraestructura tecnològica operativa. Com a mínim, cada centre haurà de comptar amb una xarxa local de comunicacions (LAN) –de l'anglès Local Area Network–, un node de connexió a Internet i un nombre suficient d'ordinadors personals –idealment un per cada alumne– amb la seua corresponent dotació d'aplicacions.

Per tant, és senzill deduir que si s'aconsegueix reduir la despesa pública destinada a la implantació i manteniment de les instal·lacions informàti-

ques escolars, es podrà augmentar el nombre de persones amb accés a l'educació en noves tecnologies.

El software lliure –com ja sabem– pot aconseguir-se de manera gratuïta i instal·lar-se sense restriccions en qualsevol nombre d'ordinadors. És evident, doncs, el benefici econòmic directe que s'obté amb el software lliure en eliminar el cost d'adquisició de les llicències d'ús de software propietari. Per exemple, instal·lant GNU/Linux i OpenOffice –en lloc dels habituals MS Windows i MS Office– s'obté un estalvi aproximat de 460 euros per equip. Traslladant aquestes xifres a la primera fase del projecte Infocole –130 aules amb 31 ordinadors cadascuna– l'estalvi en llicències se situaria en 1.853.800 d'euros (uns 308 milions de pessetes).

D'altra banda, la independència de les aplicacions lliures respecte el seus creadors promou l'existència d'una competència real entre les empreses de serveis de valor afegit –consultoria, manteniment, assistència tècnica, formació, ...–. Fins i tot, s'obre a l'administració la possibilitat de formar el seu propi equip de professionals perquè s'encarregue d'aquesta classe de treballs. D'una manera o d'una altra, s'aconsegueix estalviar una part dels diners que aniria a parar a les mans dels proveïdors de software propietari o dels seus socis –"partners"– autoritzats.

L'actualització de l'equipa-

ment informàtic és un altre dels costos associats a l'ensenyament de noves tecnologies que es pot retallar amb l'implantació de software lliure. La vida d'un sistema informàtic és virtualment il·limitada. Avaries a part, l'únic motiu que justifica l'actualització o canvi de l'equipament informàtic és que no satisfaci els requeriments de procés de l'usuari. Però, amb massa freqüència, el canvi d'ordinador obeeix a l'estratègia dels comercialitzadors de software propietari que d'una manera subtil, o descarada, provoquen necessitats totalment artificials –abandonament del suport tècnic, vulnerabilitats no solucionades, ...– que només tenen sentit en el marc de referència dels seus interessos privats. La llibertat de modificar el software lliure i la disponibilitat de totes les versions publicades d'un mateix programa permet escollir la versió que millor s'adapta a la infraestructura existent a l'escola i, si cal o convé, modificar-la per optimitzar l'aprofitament de l'equipament disponible.

Aquesta característica del software lliure permet utilitzar equipament de rebuig o de segona mà –un 486 amb 4Mb de RAM pot convertir-se en un servidor de correu– i allargar la vida de l'equipament informàtic de manera que, a més de retallar costos econòmics, genera importants estalvis mediambientals.

Els costos d'administració dels sistemes informàtics

també poden reduir-se substituint les aplicacions propietàries imperants –com els mal anomenats sistemes operatius Windows 9x– per software lliure. Els elevats nivells de seguretat, fiabilitat, estabilitat i flexibilitat de les aplicacions lliures –com el sistema operatiu GNU/Linux– redueixen considerablement l'esforç necessari per administrar sistemes amb múltiples estacions de treball.

El software lliure elimina els problemes d'exclusió per motius econòmics que apareixen amb el software propietari. Si l'escola utilitza software lliure en l'ensenyament, l'alumne –i el professor– podrà practicar a casa amb les mateixes aplicacions sense haver de fer front als costos d'adquisició de llicència –ni delinquir–.

L'ús racional del software lliure en les escoles, a més d'afavorir l'educació en valors, és un important generador d'ingresos en forma d'estalvis. Ingresos que podran destinar-se a dotar de millors i majors infraestructures informàtiques als centres d'ensenyament i, així, apropar-se a l'objectiu d'una societat on qualsevol individu pugui accedir a la necessària educació en noves tecnologies.

Estem molt lluny d'aconseguir-ho?

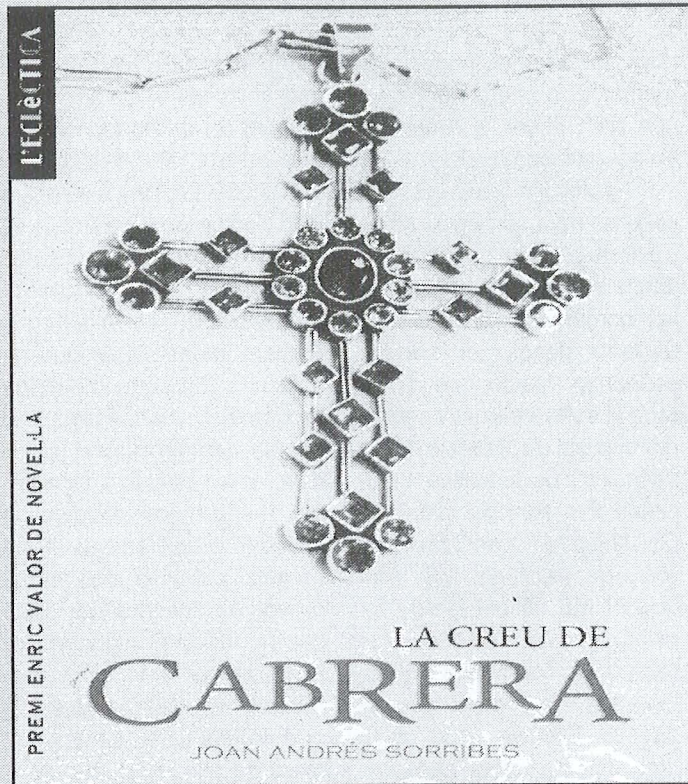
LLIBRES

AMOR I AMISTAT EN TEMPS DE GUERRA

JOAN ANDRÉS SORRIBES. *La creu de Cabrera*. Edicions Bromera. Alzira. 2003. 293 pàgs. 16 euros. Amb *La creu de Cabrera*, Joan Andrés Sorribes va guanyar el VIII Premi Enric Valor de novel·la, completant d'aquesta manera una trilogia de novel·les que ell anomena etnohistòriques, començada amb *La forja de Lessera* (1998) i continuada amb *Noverint Universi* (1999).

La mort del rei Ferran VII, crea un conflicte successori, aspiren a la corona, l'infant Carles i la filla de la regent Mª Cristina, la futura Isabel II, aquest fet donarà origen a la primera guerra carlista, en la que s'enfrontaran els carlistes, partidaris de l'infant Carles, i els liberals, partidaris d'Isabel. En aquest moment històric es desenvolupa la trama d'aquesta novel·la, la acció de la qual transcorrerà sobretot en les muntanyes de les comarques valencianes dels Ports i del Maestrat, amb la presència de personatges històrics, el comandant Josep Miralles *el Serrador*, o el general Ramon Cabrera.

Però els dos protagonistes són un sacerdot acabat d'ordenar, Jaume Corell, l'Estu-

diant, urbà, cultivat i idealista; i Donis, un masover de Vistabella, rural i pragmàtic, als quals les circumstàncies de la guerra posaran en contacte i naixerà una gran amistat. Jaume Corell, l'estudiant més brillant del seminari, és designat pels seus superiors per a esbrinar que passa a València, davant de la nova situació política, que pot afectar els interessos de l'església, decebut pel comportament d'un canonge de la

catedral, que actua de manera contrària a allò que havia après al seminari, abandona València per les muntanyes del Maestrat on podrà continuar amb els seus ideals, allí coneixerà Donis, que havia ajudat generosament un jove Cabrera ferit, i que posteriorment pren part per la causa carlista perquè els liberals havien assassinat la seva dona.

A la novel·la ens trobem amb la cara humana de la guerra,

començada pels interessos dels poderosos, amb la participació de vegades de persones sincerament idealistes, com seria el cas de Jaume Corell, o d'altres que es veuen obligats a prendre partit per les circumstàncies, com Donis, o altres personatges de la novel·la, que lluitaran perquè és la millor manera de guanyar-se la vida. I en aquesta part humana a banda de l'amistat entre els dos homes, destaca la seva relació amb la Valdesca, una masovera amb qui estableixen una lliure i entranyable història d'amor, que causarà la sorpresa de dos militars, trenta anys després, quan tornaran a Vistabella a fer uns estudis cartogràfics.

En *La Creu de Cabrera* predomina sobretot l'ús del diàleg, on sovint l'autor recupera frases fetes de les comarques on transcorre l'acció. Aquest ús del diàleg, contribueix sens dubte a donar-li a la novel·la un ritme àgil i trepidant, amb unes escenes molt visuals, talment com si s'estigués veient una pel·lícula, que fan de la lectura d'aquest llibre un autèntic plaer.

Josep Manuel San Abdón

Vicent Roman exposa a la Granota

Aquest dissabte a les 20 hores s'inaugura la mostra d'aquarel·les de Vicent Roman al Café de la Granota. La mostra romandrà oberta fins el 27 de setembre. Vicent Roman (Sagunt, 1952) va cursar estudis en

l'Escola de Belles Arts de Castelló, on viu, amb els mestres Gimeno Barón i Ramon Catalán. Encara que ha treballat la tècnica de l'oli i l'escultura, i sovint fa il·lustracions de llibres, es dedica fonamentalment a l'aquarel·la d'ençà l'any 1979 en el qual es va integrar en el grup d'aquarel·listes "Grup d'Art 76". Ha fet una cinquantena d'exposicions individuals. Al 1999

va guanyar el primer premi internacional d'escultura Fundació Dávalos Fletcher i en el 2003 el primer premi del certamen nacional d'aquarel·la "Juan Fontanal". La seua obra figura en la "Enciclopedia de pintores valencianos", la "Antologia de pintores Castellonenses" de A. Campos i en "Pintores de Castellón" d'Antonio Gascó.

Olga Lluch

Cedides les composicions del Mestre Feliu a l'Associació Musical "Ciutat de Benicarló"

La família Feliu va dipositar a l'Associació Musical "Ciutat de Benicarló" tots els originals de les obres de Vicente Feliu Roig, així com la relació d'aquestes i el seu número d'inscripció al Registre general de la Propietat Intel·lectual. Els dies 20 i 22 d'agost es van signar a l'Ajuntament de Benicarló i davant notaria els documents que així ho acrediten. L'obra completa està constituïda per 13 obres de gènere religiós, 4 sarsueles, 9 suites i obres instrumentals, 4 cançons i 9 pasdobles.

Aquesta voluntat de cedir l'arxiu a la ciutat de Benicarló, que ja va ser expressada al desembre de 1999 per la família Feliu, es deu als vincles professionals i afectius que van unir el Mestre Feliu a la Banda de Música, i té la finalitat i el desig que l'Associació Musical divulgue i custòdie l'obra. De la mateixa manera, l'Associació s'obliga a facilitar l'accés d'aquestes composicions musicals a terceres persones com ara la Coral Polifònica Benicar-

landa o qualsevol altra agrupació musical que existisca a Benicarló o que es pugui formar en un futur. Així mateix, l'Associació ha de destinar els fruits obtin-

guts per l'explotació d'aquesta obra a la difusió de la música, ja siga mitjançant la compra d'instruments musicals, o bé mitjançant premis musicals o beques d'estudis.

El mestre Feliu va dirigir la Banda Municipal de Benicarló durant 38 anys. A les Festes Patronals de 1927 dirigí el seu primer concert

i poc a poc va aconseguir il·lusionar a nous músics.. Així, va aconseguir formar un cor amateur i la primera orquestra de corda de Benicarló. Però la seua

tasca més important va ser la creació d'una escola de música amb la qual va introduir molts benicarlandos al món de la música. Com a resultat del seu treball la Banda Municipal va obtenir dos premis en Certàmens provincials de bandes. No menys important fou la faceta de compositor del Mestre.

Moltes de les seues obres van ser compostes i estrenades a València mentre cursava els seus estudis, i altres mentre ja ocupava el càrrec de director de la nostra Banda. Va morir l'any 1991. En reconeixement a la seua obra, la Conselleria de Cultura va acordar la denominació de "Mestre Feliu" al Conservatori Professional de Música de Benicarló. Aquesta denominació fou sol·licitada per l'Ajuntament a petició de l'Associació Musical "Ciutat de Benicarló".

El passat 23 d'agost, durant la tradicional Sere-nata a Sant Bartomeu, Encarna Chaler, neta del mestre Feliu i component que va ser de la Banda, va entregar les obres a la Societat Musical. Meritxell Vizcarro, Musa de la Música 2003, a canvi i en senyal d'agraïment, li va fer lliurament d'una placa recordatòria d'aquest acte històric i d'un ram de flors.

ESTELLER IMPORT

Entrada taller: Pg. Febrer Soriano

Exposició: Avda. Magallanes, 1

Tel: 964 47 17 08 - Benicarló

AUTO ESTELLER

Ctra. N 340, km 142

Tel: 964 40 07 68 - Vinaròs

PARTITS DE FESTES

TEXT: rodolfo **serrano**
paco **delcastillo**

El CD Benicarló no ha aconseguit guanyar cap dels tres partits de festes que s'han disputat al Municipal de la Carxofa. N'ha empatat dos (Castelló amateur i Vinaròs) i n'ha perdut un (San Jorge). Malgrat aquesta execrable estadística, els aficionats estem ben il·lusionats pel joc fi i ben trenat exhibit per l'equip que entrena el celebèrrim tàndem Xoco-De la Haba.

La plantilla sembla definitivament tancada amb la incorporació de nous i en alguns casos exòtics valors. El gaspatxer Jonatan, després de rumiar-s'ho bé i escoltar els assenyats consells del nostre president, s'ha estimat més quedar-se entre nosaltres. També l'argentí -Diego Godoy de nom, com si fóra un tocador de bandoneón- ha estat fitxat per haver demostrat ser hàbil amb l'esfèrica i veloç en la desmarcada. També està a prova un tal Roger, contundent lateral esquerre, que prové del Getafe B i que, a jutjar per seu origen -Camerun-, pel to enfosquit de la seua epidermis i per monyo rasta que llueix, res té a vore amb el seu homònim recentment fitxat pel Villarreal CF.

Així doncs, pel que he vist, la plantilla del Benicarló per a la propera temporada quedarà de la següent manera més o menys. Compte que no ho penso

repetir més. De porters estan Roca i Sánchez, tots dos de la temporada anterior. A la defensa he vist moltes combinacions però els homes que s'han bellugat amb més freqüència en aquesta línia han estat Raül Mora, Cristian Masip i Burriel del juvenil, Luis, Josemi, Darío i Cristian Calvet i la nova incorporació del ja esmentat Roger. Al mig del camp he vist Monfort, Jordi el d'Amposta (aquest igual fa de lliure que de lateral que d'extrem que d'organitzador), Javi Bueno, Anta i Jorge (del juvenil) i Dani Serra. A la davantera Raül Martínez, Jordi Pau i Jonatan (del juvenil), Peris (del Torreblanca), Diego Godoy i és possible que també José Luis Palau. Em penso que no me'n deixo cap.

El dia del Castelló, primer diumenge de festes i coincidint el partit amb trenta mil actes més, el Benicarló va jugar un bonic matx. Es va avançar en el marcador Raül Martínez d'insuperable vaselina i a la poca estona ens van empatar els forasters. Va estar prou entretinguda la vesprada i va quedar clar que els nostres la toquen i la toquen amb criteri però la major part de les iniciatives dels migcampistes queden avortades a la vora de l'àrea gran. Llàstima, ja millorarem. La jornada va resultar prou completa, perquè a l'espectacle purament esportiu es va afegir el

show protagonitzat per l'àrbitre -el jove local Miguel Bosch, acabat d'ascendir a tercera divisió- i el president y a la vez entrenador del Benicarló senyor José Verge. Amb el seu característic i popular estil, el trainer local va increpar el refe-

“La plantilla del CDB sembla tancada amb la incorporació de nous i en alguns casos exòtics valors”

ree per alguna jugada en què no hi havia coincidència de criteris; normalment no passa res, el col·legiat sol limitar-se a treure la targeta i prou. Aquesta vegada però va pujar el to de l'actuació i tots dos van establir una amena conversa sobre alguna cosa que circulava pels atributs genitals de l'àrbitre (**“et trac targeta perquè em passe per les castanyes”**) i sobre la possibilitat de realitzar-se tocaments impúdics (**“em toques los ous tu a mi”**). La sang no va arribar al riu perquè al cap d'uns dies els dos protagonistes mantenen una animada conversa al costat dels vestidors locals.

Contra el Vinaròs va haver empat a no res. Els del poble del costat es veu que estaven embafats de tant de menjar llagostins

frescos (jo, jo quina rissa) en les seues conegudíssimes internacionalment "Fiestas del Langostino"; si no s'espavilen no pujaran de categoria, no van demostrar res que no fóra que han confeccionat un equip de veterans (perdó per l'eufemisme) que ací van evidenciar les seues males arts a l'hora d'intentar acovardir amb brams i puntades de peu els nostres joves jugadors. Sense més història. L'àrbitre, el retirat Pedro Quevedo, va haver de fer valer tota la seua experiència perquè en alguna ocasió la cosa no passara a majors. I això que no era més que un amistós. Els moments més emotius del dia del San Jorge (1-2) es van viure en la prèvia amb l'homenatge al mestre Palanques. El president honorífic, senyor Roca Boquera, li va imposar al degà de la premsa local la insígnia d'or i brillants de la nostra entitat. Tots ens vam emocionar una mica i fins i tot va haver qui no va poder evitar exterioritzar els seus sentiments. El partit, bé. El Benicarló li va plantar cara al sempre totpoderós equip del senyor vicepresident de la Excelentíssima Diputació Provincial de Castellón; aquest és l'enèssim projecte esportiu de Tena, a vore si l'home té sort d'una vegada i puja a tercera, que ja fa massa anys que se li'n riu el personal.

Col·laboracions a l'adreça:
laveudebenicarlo@eresmas.com

te'n recordes?

TEXT: redacció

Aquesta secció oberta a la creativitat del lector i que avui inaugurarem pretén recollir instantànies de diferents fets viscuts a la comarca en els darrers anys.

A la fotografia de la dreta -presa per Jordi Maura i disparada el 28 de setembre de l'any 2000 amb una Kodak 640 digital -, veiem les protestes dels pesca-

dors benicarlandos a causa de la crisi energètica motivada pels preus del combustible i que va disparar els costos de fer-se a la mar fins a dos milions de pessetes al mes.

A la protesta, que va tallar durant unes hores la carretera N 340 al seu pas per Benicarló, hi van acudir diverses desenes de pescadors, entre ells el Patró Major de la Cofradia, Salvador Orero. Els pescadors

van recriminar l'alcalde de la població, l'actual diputat popular Jaime Mundo, la falta d'un suport moral en la causa contra la crisi. Durant les protestes els

pescadors van increpar l'equip de Canal 9 pel tractament informatiu.

XIX Cicle Concerts Música Clàssica

TEXT: redacció

Més de dos mil persones són les que s'espera que assistisquen entre el 15 i el 28 de setembre a la dinovena edició del cicle de concerts de música clàssica de Peníscola. El certamen espera tornar a convertir-se en el reclam cultural al que aspira Peníscola al setembre amb l'objectiu de combinar el sol i la platja amb l'atractiu del món cultural. "Aquest festival possibilita que quan molts municipis de la província ja es troben fora de temporada quant a turisme, aquí encara estiguem gaudint de temporada alta" ressaltava l'alcalde de la ciutat Andrés Martínez, qui assegurava que "ja s'està treballant per a portar altres actes culturals a la ciutat amb la finalitat de poder allargar encara més la temporada, tant per davant com per darrere", en

aquest sentit, recordava que el gran objectiu de l'equip de govern es aconseguir la desestacionalització del turisme que actualment pateix Peníscola.

Segons el primer edil, "ja hem parlat amb la Conselleria de Cultura, ja que sense l'ajuda de la Generalitat i de la diputació, així com dels patrocinadors seria molt complicat celebrar esdeveniments d'aquest tipus".

El cicle de música clàssica de Peníscola destacarà en aquesta edició per la participació de professors i solistes de l'Orquestra Filarmònica de Viena, segons explicava el president d'Agretur, Carlos García Barragán, qui anunciava que s'oferiran dos tipus d'entrades unes interiors per al saló gòtic i unes altres d'exterior perquè el públic pugui seguir l'actuació a través d'una pantalla

des del pati d'armes.

Barragán avançava que des de l'Associació d'Empresaris Turístics s'està gestionant perquè el concert pugui ser retransmès per la televisió.

Per la seva banda, el director de l'esdeveniment, Vittorio Caciatori, explicava que es tractarà d'un festival molt popular "és música per a tots, no massa intel·lectual", i destacava que la participació de solistes internacionals com la de la flautista local Raquel Bayarri. I és que el festival ha volgut apostar un any més pels valors propis confiant també en la coral Tremenda Cantata que oferirà dos concerts, un dels quals "estarà dedicat al cinquanta aniversari de la nova imatge de la verge de la Ermitana" informava el director de l'entitat, Carlos Casoliva.

D'altra banda, el certamen inclourà un homenatge al

diputat Miguel Montes. En aquest sentit, Martínez destacava que "ha estat un encert que s'incloués un concert en memòria de Montes qui va morir fa algun temps i qui va impulsar com diputat totes aquestes activitats".

El cicle de música clàssica comptarà amb un pressupost de 84.000 euros, una inversió que segons explicava el president del patronat de turisme de Peníscola, Rafael Suescun, s'espera rendibilitzar al màxim amb la promoció paral·lela de la ciutat. una finalitat aquesta que s'espera aprofitar encara més una vegada inaugurat el Palau de Congressos.

EL CÒMIC/ per Xavi Burriel
Ressaca

**Ja pot passar a encarregar els llibres de text:
Còl·legis públics i centres d'ESO i Batxillerat**

**COPISTERIA
LLIBRERIA
PAPERERIA**

CÒPIES COLOR

B/N I PLÀNOLS

GRÈVOL

Sant Blai, 2 -Tel.: 964 475698
12580 BENICARLÓ